

Детски хоръ презъ 1907—1908 г. подъ диригентството на Димо Бойчевъ

ДЕТСКИТЪ МУЗИКАЛНИ КИТКИ ВЪ СЛИВЕНЪ

Народниятъ ни хоръ е въ единъ прегледъ на проявитъ си презъ изтеклитъ десетъ години отъ основаването му. Една десетгодишна не е много за обикновенитъ процеси въ физическия свѣтъ, но въ духовното творчество на единъ културенъ организъмъ това е голѣмъ подвигъ, защото въ тѣзи десетъ години се е минало презъ много сложни психически състояния и усилия отъ ония, които сж ръководили или участвували въ живота на този организъмъ. Тука последнитъ сж въ правото си за двойнитъ години на „опаснитъ за живота“ обществени служби, защото културниятъ имъ трудъ е билъ едно извънредно задължение съ много изтощителни последици.

Десетгодишниятъ животъ на народния ни хоръ, обаче, не може и не бива да се поставя изолирано отъ другитъ прояви на нашата културна общественост, защото никоя културна степенъ не се явява сама по себе си и за себе си. Всѣка такава е логически резултатъ на известни предшествуващи условия и данни, които сж чакали майстора си. Въ дадения случай назрѣлитъ мѣстни условия за единъ поширокъ общественъ музикаленъ интересъ. Съ по-високи постижения отъ по-раншитъ опити, се налагаше отъ сгжстената музикалностъ на маса създадени вече любители. И последната намѣри майстора си въ лицето на Илия Цековъ.

Имахъ случая да изнеса твърде схематично *музикалния развой на Сливена* въ сборника по случай чествуваната 50 год. отъ освобождението на Сливенъ, кждето отбелязахъ нѣщо за хора на покойния капелмайсторъ Йосифъ Каломати отъ

